Nagytemplomi gyülekezeti élet

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2018. új folyam VII. (XXVII.)

26. szám

Nagytemplomi gyülekezeti élet

2018. új folyam VII. (XXVII.)
26. szám

Hol van most Jézus? 1
„Isten mellett dönteni” 3
Bétán innen és túl 6
Presbiteri csendes órák 8
Tizenévesek istentisztelete 10
Mit tudnak a hittanosaink? 12
Farsangot ünnepeltünk a Baba-Mama Klubban 14
Farsang a Nyitott Ajtó Szociális Központban 18
Több ezer tányérnyi segítség a krízisidőszakban 20
Farsang az Immánuel Otthon és Iskolában 23
Télen is segítettek a „kék vödrök”, húsvétkor is gondolunk egymásra 26
Díjakkal jutalmazták Győri Zsófia munkáját 28
Bach-ünnep a Nagytemplomban 31
Református egyházzenészt díjaztak a nemzeti ünnepen 35
Keresztelések, házasságkötések, temetések

Kiadja:
a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
Felelős kiadó: Vad Zsigmond lelkipásztor, esperes
Szerkesztő: Lucski Zsófia
Grafikai terv: Mikáczó Kamilla
Nyomda: Litográfia Kft.
Megjelenik évente 4 alkalommal.
Készült 800 példányban.

Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség
4026 Debrecen, Piac u. 4–6.
Telefon: +36 (52) 614-160
E-mail: nagytemplom@reformatus.hu
www.nagytemplom.hu
facebook.com/nagytemplom

Állandó alkalmaink:

Hétfő
- du. 6 óra bibliaiskola a gyülekezeti teremben

Szerda
- de. 10 óra idősek bibliaórája a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- de. 10 óra édesanya-gyermek klub (gyesen lévő anyukák és kicsinyeik részére) az Ifjúsági Központban
- du. 2 óra istentisztelet a „Reménysugár” Hajléktalanok Nappali Melegedőjében

Csütörtök
- este 7 óra KŐSZIKLA bibliakör az Ifjúsági Központban

Péntek
- de. 10 óra bibliaiskola a Nyitott Ajtó Szociális Központban
- este 7 óra Istent dicsőítő zenei alkalom az Ifjúsági Központban
- este ifjúsági bibliakörök az Ifjúsági Központban

Szombat
- este ifjúsági bibliakör az Ifjúsági Központban
- kéthetente 5 órakor középkorúak bibliaórája a Gyülekezeti Teremben

Istentiszteletet vasárnaponként 8, 10 és 18 órától tartunk. Úrvacsora a hónap első vasárnapján 10, a hónap harmadik vasárnapján 8 és a hónap negyedik vasárnapján 18 órakor van. Minden hónap harmadik vasárnapján 10 órától *Tizenévesek istentisztelete* az Imateremben.

A Lelkészi Hivatal nyitvatartása:
hétfő: 10–16 óráig, kedd: 10–16 óráig
szerda: 10–17 óráig, csütörtök: 10–16 óráig,
péntek: 10–14 óráig
Hétfőtől-csütörtökig 14 órától 16 óráig lelkigondozói ügyeletet tartunk a Lelkészi Hivatalban.

„…az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van.”
1Sám 16,7

Hol van most Jézus?

„Így szólt hozzájuk: Ne féljetek! A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt.” (Márk 16, 6)

Néhány éve, amikor Jeruzsálemben jártunk, az idegenvezetőnk felhívta a figyelmünket Jézus egyik feltételezett sírjának bejáratánál található mondatra: „NINCS ITT, FELTÁMADOTT!” Amikor beléptünk a sírba, valóban semmi nem volt benne: egyedül a kőfalak néztek vissza ránk több ezer év távlatából. Lelkünket megragadó és elgondolkodtató élmény volt egyszerre, mert lélekben átélhettük azt, amelyet az első húsvét reggelén kiérkező asszonyok megtapasztaltak, amikor látták az üres sírt és találkoztak az örömhírt hozó angyallal. Elgondolkodtató volt, mert az üres sírt látva megfogalmazódott a kérdés bennünk, ami akkor az asszonyok szívében is ott volt: hol van Jézus? Ha nincs a sírban, ha feltámadott, akkor merre és hol található a Királyok királya? Hol találkozhatom Vele, mert ha él, akkor találkozni akarok Jézussal. Az asszonyok pontos útmutatást kapnak Isten küldöttétől, hogy hol fognak újra

találkozni a feltámadott Úrral: „Mondjátok meg a tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt."(Márk 16, 7) Ebben örömhír van, mert a feltámadt, élő Úr találkozni akar a tanítványaival, nem hagyja őket magukra.

A ma élő ember is tudni szeretné, hogy hol van Isten, merre találjuk meg Őt. Ha nincs a sírban, ha valóban feltámadt, akkor hol van Ő? A feltámadás történetét olvasva Jézusról kiderül, hogy Ő akar találkoznia a tanítványaival. Közeledni akar hozzájuk, hogy gyógyító szeretettel vegye körül őket és olyan reménységet ajándékozzon, amelyből erőt és örömöt tudnak meríteni egész további szolgáló életükre.

Jézus feltámadt és él: ma is van találkozási lehetőség Vele, ezen az ünnepen is ott akar lenni az életünkben. Hogyan lesz vele találkozásunk? Jézus azt mondja, hogy „ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük." (Máté 18,20) Azok közé megy, akik vágynak a vele való közösségre, azokat a tanítványokat keresi, akik az Ő nevében összegyűlnek. Jézussal mi is találkozni szeretnénk, és ehhez nem kell Jeruzsálembe elzarándokolnunk, mert Jézus jön közénk, Ő keres bennünket. Közösséget vállal velünk, hogy mi újra átéljük szabadító, bűnbocsátó hatalmát, mely által új élettel ajándékoz meg bennünket. Az élő Úrnak hatása van az életünkre, Jézus most is életeket hoz helyre, ma is gyógyít és megbocsát. Jézus számára senki sincs elveszve, mindenkit meg akar keresni: gondoljunk csak a Jézus mellett megfeszített latorra, akit még az utolsó pillanatban mentett meg!

Hol van most Jézus? Jézus itt van közel hozzád, az életedhez. Az érted is meghalt és feltámadt Úr ezen az ünnepen is meg akarja adni a feltámadásának gyümölcseit, le akarja győzni a távolságot Isten és ember között. Neki hatalma van az életünkben beteljesíteni ígéreteit, amelyekkel jövőt és örök életet készít nekünk. Kívánom, hogy együtt erősödjünk meg a feltámadás üzenetében Jézus jelenlétében ezen a húsvéti ünnepen!

Oláh István lelkipásztor

„Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük."
Máté 18,20

„Isten mellett dönteni"
Felnőtt konfirmáció a gyülekezetben

Konfirmációra előkészítő alkalmainkra 8 felnőtt jelentkezett, akik közül négyen keresztelkedtek is. Az előkészítőn hitről, a keresztyénség alapvető kérdéseiről, istenismeretről, önismeretről, hitvallásról és arról gondolkodtunk közösen, hogyan hat Isten jelenléte az életünkre. Az interaktív sorozatban nagy hangsúlyt kapott a személyes döntés fontossága, az elköteleződésre hívás. Számomra igazi megtiszteltetés volt megismerni gyülekezetünk új tagjait és együtt gondolkodni Isten dolgairól a konfirmációra felkészítő időszakban.

A felnőtt konfirmációra és keresztelkedésre március 25-én, virágvasárnap került sor a 10 órás istentiszteleten. Miután konfirmandusaink fogadalmat tettek, a presbitérium nevében Juhász László gondnok úr üdvözölte őket kézfogással a gyülekezet tagjai között, valamint Ember Sándor főgondnok úr köszöntő gondolataiban meginvitálta őket alkalmainkra.

Az alábbiakban olvasható néhány konfirmandus által megfogalmazott, személyes tapasztalat az előkészítőről, konfirmációról:

Éles Ferenc: „Nekem a felnőtt konfirmáció egy olyan lelki elköteleződést és tanúbizonyságot jelent, ami a mindennapi életemnek részét fogja képezni."

Ásztai Attiláné: „Megerősödött bennem, hogy jó helyen járok, jó helyen vagyok. Nagyon örülök, hogy részese vagyok a csapatnak, részese lehetek majd a gyülekezetnek."

Dr. Boldoghné Szabó Tímea: „A konfirmációra felkészítő találkozások nagyon oldott hangulatban teltek, ahol mélyíthettük Bibliai ismereteinket, lehetőségünk volt személyes véleménynyilvánításra, saját Isten-kapcsolatunk feltárására. Számomra a konfirmáció annak a szándékomnak a megerősítése, hogy az Isten útján kívánok a jövőben járni. Hálás vagyok Istennek, hogy erre az útra hívott és hogy tagja lehetek a Nagytemplomi gyülekezetnek."

Visky-Iglicz Ildikó: „Elindultam egy olyan úton, amelynek még az elején járok, de hiszem hogy ezen az úton ÁLDÁS van! Sok kérdés van még nyitva előttem, melyre a választ csak Isten adhat úgy, hogy tovább folytatom a megkezdett utat, melyet az Úr kijelölt számomra."

Isten gazdag áldását kérjük felnőtt konfirmandusaink életére, és szeretettel köszöntjük őket a Nagytemplomi gyülekezetben!

Tóth Dorottya Tünde beosztott lelkipásztor

Egy felnőtt konfirmandus imádsága

Bátorság Téged választani. Bátorság Téged beengedni az életünkbe.

Mert az általad mutatott ösvény szoros kapun, keskeny úton visz. Ez az út sokszor igen göröngyös, igen kemény. Nehézségekkel, próbákkal teli.

Mi kell ahhoz, hogy mégis ezt válasszuk? Mi indított el minket mégis ezen az úton?

Kíváncsiság, szomorúság, magány, a békesség utáni olthatatlan vágy, egy szerető családtag?

Mindenkinek más.

De azt tudom, hogy a te mindenható szereteted ad erőt, hogy ezen az úton maradhassunk.

Óvsz, szeretsz minket még akkor is, ha úgy érezzük, olykor-olykor nem érdemeljük meg.

Nem tudtunk róla, de ott voltál, ott vagy, ott leszel földi életünk minden pillanatában.

Azokban a tökéletes pillanatokban is, amikor nincsenek gondok, nincs bánat, csak a jótékonyan betakaró szereteted, mikor becsukjuk szemünket és érezzük, megtaláltuk helyünket ebben a csodában, melyet otthonunknak teremtettél.

Egy ilyen pillanat volt a konfirmáció is, amikor előtted állva hálát adhattunk mindezért.

Arra kérünk most Urunk, áldd meg életünket, szeretteinket és ragyogásod jelölje az utat, melyen vezetsz minket! Ámen

Szegvölgyi Dávid imádsága

A Béta kurzus záró alkalmán sem maradtak el a kiscsoportos beszélgetések

Bétán innen és túl

Az Alpha után nem volt kérdés, hogy szeretném folytatni a Bétával. Szükségem van rá. Hogy miért? Az Alpha kurzus a kereszténység alapjait megismertetve visszasegített a hit útjára, és szerettem volna továbbfejlődni, jobban megismerni Istent, elmélyíteni a vele való kapcsolatot. Mindezek mellett fontos volt a csoporttal való találkozás lehetősége, amely az Alpha alkalmain keresztül hétről-hétre egy nagyszerű közösséggé kovácsolódott. Különböző emberek, életutak, sorsok, még az életkor sem azonos, de közös az Istenbe vetett hit. Mindannyian kíváncsisággal vártuk, melyek azok az „égető kérdések", ami alcímként a Béta kurzus elnevezésére is szolgált.

A hét alkalom során először egy rövid, de annál tartalmasabb előadást hallhattunk olyan kérdések köré fűzve, amin talán nem minden nap tűnődünk, de hat ránk, ismerjük, azonban a keresztény hit oldaláról nézve más értelmet és értelmezést nyer. Az előadásokat követően beszélgethettünk arról, hogy

miért van szenvedés, milyen más vallások léteznek, hogyan viszonyul egymáshoz a tudomány és a kereszténység, hogyan hat a New Age akár hétköznapi dolgokon keresztül is az Istenbe vetett hitünkre, mi a baj a házasság előtti szexszel, mi a keresztény hozzáállás a homoszexualitáshoz, illetve a Szentháromság tana igeellenes, hihetetlen vagy lényegtelen?

Mennyi égető kérdés, melyekre megkaptuk a választ! A Szentírásban minden benne van, el kell olvasni, meg kell ismerni, azonban Isten igéjét megfelelően értelmezni és követni csak a Szentlélek munkálkodása által tudjuk. A válaszok alapján sokszor további kérdések merültek fel, melyek megvitatására a csoportbeszélgetések kiváló terepet jelentettek. Voltak mély, elgondolkodtató kérdések és válaszok, olyanok is, melyek inkább mosolyra fakasztottak, de egyáltalán nem volt rossz kérdés és rossz válasz. Még azok a résztvevők is megosztották gondolataikat, akik zárkózottabb személyiségnek tartották magukat. A kérdések, a válaszok, a felolvasott igék, a személyes példák, a bizonyságtételek mindenkiben elindítottak valamit. Minden egyes alkalom elgondolkodtatóan hatott, a gondolatok, az érzések tovább formálódtak. Egyes témákról még többet szerettünk volna tudni, ismeretvágyunkat örömmel teljesítették az előadók.

Számomra meghatározó élmény volt a minden egyes alkalom zárásaként elhangzott hálaadás, közös imádság, mellyel megélhettem az Istennel való személyes kapcsolatot. Kimondva vagy elcsendesülve, a csoportvezetők vagy a tagok által a közösségért, önmagunkért, a hozzánk közel állókért vagy éppen a közösség egy másik tagjáért imádkozva, az ugyanabban a hitben és szeretetben tett fohász mindig szívből jött, mélyen megérintve az imádkozókat.

Mit nyújtott nekem a Béta? Hitben megerősödést, a kegyelmes Isten megtapasztalását, annak a felismerését, mennyire fontos, hogy mindig törekedjek Isten akarata szerint élni. Megtapasztaltam a közösség erejét, hogy a kereszténység, a hit közösségben élhető meg a maga teljességében. Tanultunk egymástól, a személyes megnyilatkozások által a hitélményekből, emberi hibákból, kételyekből, erősségekből, gyengeségekből. A jó hangulatú, őszinte beszélgetéseken, az egymás megismerését segítő játékokon keresztül is jó volt megtapasztalni a közösség érdeklődését, szeretetét, befogadását.

Felmerül a kérdés, mi a következő lépés? Hogyan folytatjuk a hétköznapokban mindazt, amit a kurzus alkalmain keresztül megtapasztaltunk? Erre választ a Béta Plussz ad, melynek lényege, hogy a vasárnapi istentiszteletek igehirdetéseiről csoportban beszélgetünk, elmélkedünk.

Köszönöm, hogy részese lehettem az Alpha, majd a Béta kurzusnak, és mindennek folytatásaként a Béta Plusznak. Hálával tartozunk a felkészült előadóknak, csoportvezetőknek az áldozatos és szolgálatkész munkájukért, amellyel segítettek és tanítottak minket.

Dr. Zahorán Anita, a kurzus résztvevője

Presbiteri csendes órák

Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömében! (Máté 25,21)

A hat éves ciklusát kezdő presbitérium első csendes napjára március 23-án utaztunk Berekfürdőre. Sok szempontból is várakozással teljes volt a készülődés, hisz egyszerre jelent számunkra lelki feltöltődést a péntek estétől szombat délutánig terjedő alkalom, valamint közösség- és kapcsolatépítésre, tervezésre szintén itt van lehetőség.

Az érkezést, vacsorát követően Oláh István lelkipásztor a talentumokról szóló példázat (Máté 25, 14-30) alapján tartott áhítatot. Fontos üzenetként hangzott el, nem az számít, ki milyen/mennyi talentumot kapott, sokkal inkább az, hogyan használjuk fel Isten országának építésére? Az Ige és magyarázata arra irányította figyelmünket, hogy ezeket a kérdéseket közösségi szinten is időről időre fel kell tennünk, s keresnünk kell a választ. Mindannyiunkat foglalkoztat ugyanis a gondolat, hogy Isten ítélőszéke előtt megállva, hű szolgának nyilváníttatunk-e?

Az áhítatot követően kreatív módon folytattuk a korábbi alkalmainkon már megkezdett ismerkedést: a legkülönbözőbb hétköznapi eszközök (elem, izzó, cellux, olló…) kínáltak lehetőséget rövid, tömör bemutatkozásra. Saját magunk is meglepődtünk, mennyi mindent tár fel az Úr e tárgyak által.

Fotók: Rácz Zoltán

A továbbiakban Vad Zsigmond esperes úr az előttünk álló feladatok előterjesztése mellett felidézte, hogy a múlt évi csendesnap vitája alapozta meg a Reformáció emlékművének jelenlegi helyét. Most az ingatlanok hasznosítása, az építés-bővítés-felújítás fajsúlyos kérdései kerültek napirendre, elindítva az erről folyó közös gondolkodást.

A kötött program zárásaként aktuális ügyeket beszéltünk meg. Végül a napot kötetlen beszélgetés zárta, mely szintén nagyon építő jellegű volt. Közös szolgálatunkat csak akkor tudjuk eredményesen végezni, ha személyes kapcsolatainkra támaszkodhatunk.

Szombaton Oláh István a Kapu-Út-Kereszt-Szív-Kör fogalmak mentén meditáción vezetett végig minket, majd egy prezentációval készítette elő a csoportmunkát. A közel 30 fős közösség három részre tagolódva gyűjtötte össze gondolatait egyrészt a gyülekezet jelenlegi állapotáról (erősségek-fejlesztendő területek), másrészt a ciklusra kitűzendő célokról. A csoportok munkáit bemutatva, azok tartalmát összegezve alakítottuk ki közös álláspontunkat. A program úrvacsorás istentisztelettel zárult, mely során ismét elöntötte szívemet a hála és csodálat: az Úr csodásan működik. Az előző estéhez viszonyítva is sokat erősödött a közösségünk, ami a közös imádság összhangjában jól hallható volt. A presbitérium összetételének jelentős változása, a nagy életkori szórás (78 – 24 = 54 év) nehézséget nem eredményez, csak jótékony frissességet. A kívánatosnál rövidebb csendesnapunk rendkívül hasznos volt. SDG!

Sipos Jolán Mária presbiter

Jövőnk
GYERMEKEK

„A Lélek maga tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten gyermekei vagyunk."
Róm 8,16

Tizenévesek istentisztelete

Miért jön el egy tizenéves gyermek vagy fiatal református istentiszteletre? Ezt a kérdést tettük fel a tizenévesek istentiszteletének szervezésekor. Ha az istentisztelet elemeit és műfaji sajátosságait nézzük, akkor erre tapasztalatból sokféle válasz adható, de abban mindannyian megegyezünk: azért, hogy értékes időt töltsön el. Értékes időt Istennel és a társakkal. Ez a gondolat motiválta a februárban útjára indult sorozatot, gyülekezetünk legújabb istentiszteleti formáját, amellyel kifejezetten a tinédzsereket akartuk megszólítani. Jól és nagy létszámmal működő gyermek-istentiszteleteink és a főként felnőttek által látogatott istentiszteletek között műfajilag igen nagy különbség van, ezért ennek az új alkalomnak a megszületése főként a kettő közötti távolságot rövidítette le.

Legfőbb célkitűzésként azt fogalmaztuk meg, hogy a református istentisztelet középpontját jelentő igehirdetés a tizenévesek nyelvén szólaljon meg, amely érthető, könnyen befogadható, és az igei üzenetet a hétköznapi életre vonatkoztatva adja át. A sok énekléssel, a környezet és a hangulat komfortossá tételével, az igehirdetés párbeszéddé alakításával az elmúlt két alkalom során 30-35 főt tudtunk megszólítani, de összességében nagyjából 50-en vettek részt eddig a Tizenévesek istentiszteletén, amely február és március harmadik vasárnapján a 10 órakor kezdődő istentisztelettel párhuzamosan zajlott.

A legkedvesebb pillanatokhoz tartozott, amikor felnőtt testvéreink az istentiszteletre érkezve látták, hogy az imateremben valami készülőben van. Bekukucskáltak, majd visszafordulva ezt mondták: „Ide mi is szívesen beülnénk!"

Bízunk benne, hogy hónapról hónapra egyre több ifjú testvérünk talál lelki otthonra ezeken az alkalmakon, amelyeken – akárcsak a többin – a feltámadott és élő Krisztust hirdetjük.

Szeretettel várjuk azon, elsősorban fiatal felnőtt Testvéreink jelentkezését, akik szívesen vennének részt egy-egy ilyen istentisztelet előkészítésében a helyszínen. A jelentkezéseket a molnar.szabolcs@reformatus.hu címre várjuk.

Molnár Szabolcs ifjúsági lelkipásztor

TIZEN-évesek ISTENTISZTELETE

MINDEN HÓNAP 3. VASÁRNAPJÁN

POGI, TEA LESZ!

ITT A HELYED!

NAGYTEMPLOM

IFI.NAGYTEMPLOM.HU

Mit tudnak a hittanosaink?

Az idei évünkben az első, gyermekek számára szervezett programunkként került megrendezésre a II. Nagytemplomi Ki mit tud február 10-én.

Az alkalmon közel 100 fő gyűlt össze a Református Kollégium Dísztermében azért, hogy hittanosaink bemutassák műsorukat, és megnézzék más tehetséges gyermekek szerepléseit. A Nagytemplomi Egyházközség nevében Oláh István nagytiszteletű úr nyitotta meg a programot igei köszöntőjével, ezt követően pedig kezdetét vette az izgalmakkal teli fellépések sorozata.

Délutánunkon 32 gyermek mutatta meg képességét különböző műfajokban, mint például zenei előadásokban, éneklésekben, táncbemutatókban, valamint vers- és történetmondásokban.

Azért tartom fontosnak ezeket az alkalmakat a gyermekek számára, mert ezáltal sokkal magabiztosabbak lehetnek, tapasztalatokat és sikerélményeket szerezhetnek, és így a későbbiekben már

nem fogja annyira váratlanul érni őket egy olyan helyzet, ha ki kell állniuk mások elé szerepelni – legyen szó akár egy fellépésről a gyülekezet előtt, egy iskolai feleletről vagy később egy állásinterjúról.

Kiemelkedő tehetségek, szép zeneiség és jókedv: így tudnám röviden összefoglalni programunkat, mely szeretetvendégséggel zárult. Reménykedve tekintünk a jövő évre is, hogy Isten kegyelméből sikerül majd a harmadik alkalmunkat is megrendezni a gyermekek és gyülekezetünk nagy örömére.

Nagyné Török Csilla beosztott lelkipásztor

Farsangot ünnepeltünk a Baba-Mama Klubban

Idén a farsangi mulatságunk a Nagytemplomi édesanya-kisgyermek klub tagjaival március 7-én került megrendezésre. Még emlékszem, hogy gyermekként ez volt számomra az év egyik legizgalmasabb időszaka, és szeretném, hogy a kislányom is ebben a felhőtlen tündérmesében nőjön fel.

Ahogy ránéztem, úgy hiszem, ilyen gondolatok játszódhattak le Enikő baba fejecskéjében: „Már nagyon vártam a farsangot, anyukám azt mesélte, hogy ilyenkor az egész világ egy varázslatos csodaországgá alakul, ahol találkozhatok tündérekkel, boszorkányokkal és hercegnőkkel is. Izgatottan vártam, hogy én is megmutassam a kisnyuszi jelmezemet, amit anyukámmal közösen választottunk. Nagyon sokat dolgoztunk rajta! Biztosan a többi kis barátomnál is így volt, mert tündérszép és igazán ötletes ruhácskákat láttam.

Minden szerda délelőtt összegyűlünk a Leány utca 2. szám alatt, de ez most valahogy más volt, pillangók röpködtek a pocakomban! Anyukám is nagyon készült, mióta az eszemet tudom, nem láttam még ennyit sürögni-forogni tűvel meg cérnával a kezében. Sütit is sütöttünk, és nagyon jól viselkedtem, hogy anyukám mindennel időben elkészüljön.

Az édesanyák sok finomságokat hoztak, és Kozák Ágota helyben sütött áfonyás fánkot is kínált a vendégek számára. Ínycsiklandozó terülj, terülj asztalkám volt: még jó, hogy alig reggeliztem, mert sejtettem, hogy ez vár rám. Anya kicsit mérgelődött is ezért, de egy mosollyal kiengeszteltem.

Egy káprázatos zenepedagógus, Szűcs Anikó is ellátogatott hozzánk, aki elhozta a kedvenc hangszeremet, a hegedűt. Nagyon szépen játszott, mind-

annyian tátott szájjal hallgattuk. Számos zenei eszközzel készült, és vele együtt muzsikálhattunk.

Két szuper fotósunk is volt, hogy soha ne felejtsük el ezt a varázslatos pillanatot pici életünkből. Nagyon szépen köszönjük Lucski Zsófiának és Sós Tibornak, hogy megörökítettek minket!

Kivételesen sokan voltunk, meg sem tudtam számolni – bár nem is tudok még addig számolni, hiszen csak 2 éves vagyok. Olyan jól éreztem magam, hogy azt kívánom, bárcsak mindig farsang lenne!”

Együtt búcsúztatták a telet a Baba-Mama klub tagjai

Köszönjük szépen gyermekeink nevében is Mátyásné Szabó Beátának, hogy összetart egy ilyen fantasztikus társaságot! Köszönjük a sok barátot, a sok előadót, és azt a mesevilágot, ahol szerda délelőttönként szeretettel várnak minket!

Horváthné Juhos Enikő
Édesanya-Kisgyermek Klub tagja

„Tekints ránk: mindnyájan
a te néped vagyunk!”
Ézs 64,8

Farsang a Nyitott Ajtó Szociális Központban

Farsangi mulatság került megrendezésre 2018. február 14-én a Nyitott Ajtó Szociális Központban. A délelőtti bibliaórát követően előkerültek a farsangi dekorációk, felfúvódtak a lufik és jelmezt öltöttek a résztvevők. Különböző színes szereplőkké váltak sokan közülünk: volt, aki egy kertészlegény bőrébe bújt, volt, aki lufihajtogató bohócnak öltözött, míg megint más kalózkapitánnyá változott.

Színes ruhák és kreatív ötletek sorjáztak: így töltöttünk együtt egy különleges hangulatú délutánt, amely során megmérettethettük tudásunkat, ügyességünket és kreativitásunkat. Hallottunk csodálatos verseket, megcsodáltunk színes és vicces jelmezeket és teljesítettünk különböző ügyességi feladatokat, a tombolasorsolás során pedig kiderült, hogy ki mellé pártolt a szerencse.

Az ilyen együttlétek különösen is fontosak a közösség számára, mert rámutatnak arra, hogy ahogyan az Igére történő odafigyelésben, úgy a közös

örömök megélésében is együtt tudunk lenni. Hiszen ezek is mi vagyunk, ez is hozzátartozik az életünkhöz. Az a vágyunk, hogy így, együtt tudjuk az élet teljességét megélni. Erre törekszünk a Nyitott Ajtóban: igyekszünk olyan közösségként élni, akik képesek osztozni egymás terhében, de ugyanakkor egymás örömében és boldogságában is. Mindezt úgy téve, hogy közben igyekszünk folyamatosan Istenre figyelni: szem előtt tartjuk azt, hogy mindannyian Isten által vezetett emberek vagyunk. Neki köszönjük meg az egész életünket, neki köszönjük meg azt a rengeteg ajándékot, amellyel eláraszt bennünket és továbbra is tőle kérünk útmutatást.

Káposztás Gábor intézményi lelkipásztor
(Nyitott Ajtó Szociális Központ)

Több ezer tányérnyi segítség a krízisidőszakban

Melegételosztás a Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség „Reménysugár” Hajléktalanok Nappali Melegedőjében

A hajléktalanok megsegítését a gyülekezet fiataljai kezdték el 2001-ben: először élelmiszert, ruhát és tisztálkodási szereket osztottak ki, majd később már nem csak a gyülekezet fiataljai, hanem egyre több felnőtt tagja, valamint önkéntes segítők is bekapcsolódtak a szolgálatba.

A hajléktalan misszió évről-évre fejlődött a Nagytemplomi Református Gyülekezetben: 2002-ben már 200

rászorulót látott el élelmiszercsomaggal az egyházközség, közben pedig folyamatosan körvonalazódni látszott egy új szolgálati terület. A hajléktalanokat segítő csoport 2006 szeptemberében kezdte meg munkáját, heti rendszerességgel fogadtak hajléktalan testvéreket meleg élelemmel, teával, ruhával, mosási és tisztálkodási lehetőségekkel.

2009-ben nyitott meg a Reménysugár Hajléktalanok Nappali Melegedője, azóta az intézmény keretén belül folyik tovább a hajléktalanok ellátása. Ettől az évtől kezdve a krízisidőszakban – ami minden év november 1-től a következő év április 30-ig tart – osztanak melegételt 200–250 fő ellátott részére. Az ételosztásba a református gyülekezetek mellett más felekezetű közösségek, valamint egyre több civil csoport is bekapcsolódott. A jelenleg is tartó krízisidőszakban többek között a Nagytemplomi Református Egyházközség csoportjai, a Kerekestelepi Református Egyházközség, a Kossuth Utcai Református Egyházközség, az Árpád Téri Református Egyházközség, a Nagyerdei Református Egyházközség, a Csapókerti Református Egyházközség, az Ondód-Macsi Református Egyházközség, a Téglaskerti Református Egyházközség, a Kistemplomi Református Egyházközség, a Ramocsaházi Református Egyházközség, a Debreceni Evangélikus Egyházközség, a Debreceni Megtestesülés Plébánia, a Hetednapi Adventista Egyház, a „Szólj be a papnak" baráti társaság és a Bike Maffia csapata is segített meleg élelemmel ellátni az utcán élőket.

Ez a tradíció folytatódik a 2018-as évben is. Isten áldása legyen továbbra is ezen a szolgálaton!

Dancsó Zoltán intézményi lelkipásztor
(Reménysugár Hajléktalanok Nappali Melegedője)

1%-KAL TÖBB REMÉNY

Az adó 1%-ával támogatható Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség alapítványai

NAGYTEMPLOM DEBRECEN

DEBRECENI NAGYTEMPLOMÉRT ALAPÍTVÁNY

A Nagytemplom épületének megőrzését segíti, amely a magyarországi építészet kiemelkedő alkotása.

Adószám:
18556403-1-09

NYITOTT AJTÓ ALAPÍTVÁNY

Segítséget kíván nyújtani a gyülekezet és a Debrecen körzetében élő rászorulók számára.

Adószám:
18553125-1-09

IMMÁNUEL ALAPÍTVÁNY

A halmozottan fogyatékos gyerekek és fiatalok nappali ellátására létrehozott Immánuel Otthon és Iskolát hivatott segíteni.

Adószám:
19123350-1-09

MUSICA SACRA EGYHÁZZENEI ALAPÍTVÁNY

A tiszántúli gyülekezetek orgonáinak felújításában és egyházzenei életében nyújt támogatást.

Adószám:
19128410-1-09

További részletek:
www.nagytemplom.hu
vagy
Debrecen-Nagytemplomi Református Egyházközség Lelkészi Hivatala
(4026 Debrecen, Piac utca 4-6.)

Technikai szám:

0066

Adója **1%-ával** támogassa Ön is a Magyarországi Református Egyház szolgálatát

Farsang az Immánuel Otthon és Iskolában

„Örüljetek az Úrban mindenkor!” (Fil 4,4)

Ismét eltelt egy esztendő és újra a programok hada árasztotta el az iskolánkat. A sok népszerű eseményből talán az egyik legmozgalmasabb és leghangosabb a farsangi jelmezverseny és mulatság. A csoportok már hetekkel az esemény előtt elkezdték a készülődést. A tanulók döntési jogot kapnak, hogy maguk válasszák ki több lehetőség közül, hogy ebben a tanévben milyen jelmezbe szeretnének beöltözni. A nagy napig minden csoport apraja-nagyja titkolózva készülődött: szabtak és varrtak, vágtak és ragasztottak. Érdekes módon ez a titok, hogy ki mivel készül, az utolsó percig sem szivárgott ki.

A mulatság idejére a kis tornatermünk is teljesen átalakult: színes, vidám dekorációt öltött magára. Kezdésként a gyönyörű pillangókisasszonyunk a kórust konferálta fel, akik megteremtették az alaphangulatot a vidámsághoz. Ezt követte a csoportok jelmezes felvonulása – mondanom, vagyis írnom sem kell, hogy évről évre meglepődünk, hogy a csoportok még mindig nem „égtek ki", hihetetlen ötletes jelmezekkel parádéztak végig. Szülők, kollégák (még a portás bácsijaink is) lelkesen kísérték a tanulókat, az ifjakat, sőt, még kisebb családtagok is eljöttek, hogy bemutassák egyéni jelmezeiket. Ráadásként a kollégák egy kis csapata külön műsort is bemutatott, ami nagy sikert aratott.

Természetesen el sem lehet képzelni a farsangot díjak és oklevelek nélkül. Az Ifis csoportból két komoly fiatalember vállalta el azt a nehéz szerepet, hogy döntést hozzanak a nyertesekről. Amíg a zsűri tanakodott, addig sem telt hiába az idő: hatalmas kiabálás, szurkolás mellett csapatok versenyeztek újabb jutalmakért. Ha esetleg valaki még ezek után sem fáradt el, akkor jöhetett a tánc, ahol gyógymasszőr-lemezlovasunk „keverte" a talpalávalót. Majd zárásként egy jó ebéd után jöhettek a nyalánkságok: a hiányozhatatlan farsangi fánk mellett mindenféle édes és sós finomság volt a csoportokban. Megjelent a már legendává vált házi krémes, mézes-krémes, és még sorolhatnám, mennyi finomság került az asztalokra.

Épp hogy véget ért a mulatság, már azonnal vártuk a fotók és videóanyagok feltöltését. A tanulók azóta is rendszeresen kérik, hogy csendes pihenőben megnézhessék, felidézhessék ezeket a kedves pillanatokat. Ízelítőként fogadjanak néhány képet az alkalomról!

Szabó Edit intézményegység-vezető

„…szeretetben
szolgáljatok egymásnak.”
Gal 5,13

Télen is segítettek a „kék vödrök”, húsvétkor is gondolunk egymásra

2017 októberében – a diakóniai munka keretein belül – belekezdtünk a gyülekezet rászorulóinak feltérképezésébe. Ennek az akciónak egyik eleme volt a „karácsonyi kezek” tartósélelmiszer-ajándékozási tevékenységünk. Elsősorban szerettük volna segíteni azokat a testvéreinket, akik gyülekezetünkhöz tartoznak, de – kitágítva a kört – az intézményeinkbe járó ellátottjaink közül is részesültek néhányan a csomagokból.

A november hónapban megkezdett gyűjtéshez nem csak gyülekezeti tagjaink járultak hozzá tartós élelmiszerekkel és anyagilag egyaránt, hanem a Magyar Református Szeretetszolgálat és a Debreceni Református Kollégium diákjai is.

A nagylelkű adományozók segítségével 80 csomagot tudtunk összeállítani, melyből 6 nagycsalád is részesülhetett. A csomagok értéke megközelítőleg 2500 forint volt, míg a nagycsaládosok mintegy 5000 forint értékű adományt kaptak. Gyülekezeti tagjainkon kívül az intézményeinkbe járó ellátottjaink közül is 30 fő részesülhetett a tartósélelmiszerekből.

zásokat. A csomagok kihordása közben az egyik ajándékozó presbiterünk így fogalmazott egy egyszerű „hogy van?" kérdésre: „Jól vagyok, mert segíthetek." A tartósélelmiszerek hamar kifogynak a kamrából, így az az ötletünk támadt, hogy a húsvéti ünnepkörben is megajándékozunk 60 nélkülöző családot gyülekezetünkben. A Magyar Református Szeretetetszolgálattól kapott tartós élelmiszereket egy lelkes testvéri közösség összeállította, és azok a nagyhéten kihordásra is kerültek.

Hálásan köszönöm a Testvérek adományait – akár pénzbeli, akár tartósélelmiszer formájában –, jelenlétét a pakolás-

A csomagok elő- és összekészítésében, kiosztásában és kihordásában az Immánuel Otthon Mosoly ifisei, gyülekezetünk gyermekei és ifjúsági körei, lelkipásztorai, önkénteseink, presbitereink és gondnokaink is aktívan tevékenykedtek. A szavakban kinyilvánított és a könnyekben megnyilvánuló hálás köszönetek mellett közös éneklések, mélyebb beszélgetések, áldáskívánások, ölelések is gazdagították az ajándékoban vagy csomagkihordásban, valamint szolgálatunk imádságban való hordozását!

Bízom benne, hogy idővel a diakóniai térképünk egyre láthatóbbá válik és minden hozzánk tartozó rászoruló testvérünk megfelelő segítségben részesül majd, melynek mi is tevékeny támogatói lehetünk.

Vaszil Dóra diakónus

Interjú

„...legyetek a szolgálatkészségben fáradhatatlanok, a Lélekben buzgók: az Úrnak szolgáljatok.”

Róm 12,11

Díjakkal jutalmazták Győri Zsófia munkáját

A Dizseri Tamás szeretetszolgálati díj célja, hogy elismerésben részesítsen egy olyan személyiséget, aki példamutatóan szolgálja a beteg, elesett emberek ügyét. Idén ezt a díjat az Immánuel Otthon és Iskola vezetője, Győri Zsófia vehette át.

– Az elmúlt hónapban két rangos kitüntetést vehettél át: először a Dizseri Tamás szeretetszolgálati díjat, majd néhány nap múlva a Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozatának kitüntetésében részesültél. Milyen érzés volt megtudni, hogy Téged jutalmaznak meg ezekkel a kitüntetésekkel?

– Biztosan az lenne a helyes válasz erre a kérdésre, hogy mennyire jó érzés volt, milyen nagy megtiszteltetés. Azonban, ha őszinte választ szeretnék adni, akkor be kell vallanom, hogy nagyon ambivalens érzéseim voltak és vannak. Egyrészt azért, mert neveltetésem révén nagyon mélyen belém ivódott a „Soli Deo Gloria” mindenre kiterjedő érvényessége, és nehezen tudom megélni, ha ebből a glóriából lecsippentenek és éppen az én fejemre helyezik. Másrészt azt a munkát, vagy ha tetszik „életművet”, amit jutalmaznak ezekkel a kitüntetésekkel, nem is én hoztam létre egyedül, hanem egy nagyszerű, ambiciózus munkatársi csapat áll mellettem, akiktől én

is sokat tanultam és tanulok. Így hát az elismerés jobban esne, ha a Csapatnak szólna. Végül pedig azért vannak ambivalens érzéseim, mert nem érzem, hogy bármi heroikus, kiemelkedő dolgot tettem volna. Nem mentettem életeket égő házból, nem áldoztam fel magam egy sötét bánya mélyén görnyedve, izzadva, hanem csak azt tettem, ami nekem magamnak is örömet okoz. Inspiráló közegben, fantasztikus – fogyatékos és nem fogyatékos – emberekkel körülvéve dolgozhattam és a munkámat valóban Isten jelenléte, áldása kísérte, ahogy arról az Immánuel név is beszél. Szóval miközben persze jó érzés, hogy meglátják és elismerik mindezt, be kell valljam, hogy a legnagyobb, az igazi nagybetűs KITÜNTETÉS az, hogy végezhetem ezt a szolgálatot. Köszönöm, hogy erre indíttatást, támogatást kaptam, kapok a családomtól, lehetőséget az egyházközségtől.

– *Amikor Balog Zoltán Miniszter Úr átadta a szeretetszolgálati díjat, beszédében nagy elismeréssel méltatta a kontakttáncot. Mit is takar pontosan ez a műfaji meghatározás?*

– Maga a műfaj egy kortárs táncműfaj. Bár nem vagyok járatos a táncművészetben, annyit tudok róla, hogy a tánc közben a pár egy közös ponton mindig érintkezik. A mi esetünkben másképp nem is történhetne, mert Tamás, a táncpartnerem mozgássérült. A tánc, amit lassan 10 éve táncolunk különböző koreográfiákkal, valóban sokakat megindít, elgondolkodtat. A zene, a mozgás, a művészet eszközeit használja nagyon fontos mondanivalók közlésére. Minden koreográfiának van egy története, egy „mondanivalója", de azt tapasztaltuk, hogy mindenki a saját élettörténete szerint találja meg a saját üzenetét benne. Tavaly, a reformációs emlékév nyitórendezvényén a MÜPA-ban bemutatott táncunk sokakhoz eljutott, sokakat megszólított. Ennek lecsengéseit érzékeljük a mai napig és talán a díjakban is szerepe volt.

– *Hogyan látod, napjainkban milyen esélyei vannak egy fogyatékkal élő embernek, hogy beilleszkedhessen a társadalomba?*

– Én alapvetően optimista ember vagyok, így miközben látom azokat a falakat, akadályokat, amik útjában állnak ennek a beilleszkedésnek,

ezernyi feladatot látok magunk előtt, amik hiszem, hogy segíthetik ezt. Nagyon fontos például a Nagytemplomi Gyülekezet életében való részvétel, a gyermekistentiszteleteken való közös tevékenység, a Kölcsey Ferenc Református Gyakorló Iskolával való közös programok – például a *Pötyi és Pille* előadásai –, és mindazok a programok, ahol természetes helyzetben találkozhatnak a többségi társadalom tagjai a fogyatékos emberekkel. Bevallom, hogy leginkább a gyerekekben hiszek. Az ő rugalmas, előítélet-mentes viszonyulásuk a világhoz és az emberekhez segíteni fogja őket a jövőben is a falak lebontásában és egy jobb világ építésében. Most csak annyi a dolgunk, hogy találkozzanak még gyermekkorban, lássák, hogy nem félelmetes emberekről van szó, hogy legyenek jó közös élményeik.

– *Mit tud nyújtani az Immánuel Otthon egy olyan családnak, akiknek gyermekek súlyos fogyatékossággal él?*

– A legtöbb amit tudunk nyújtani az, hogy a komplex szolgáltatások révén nem kell az életüknek arról szólnia, hogy van egy halmozottan fogyatékos gyermekük. Minden terhüket nem vehetjük át, de ha napi 6-8-10 órára letehetik azt, és nem kell különböző terápiákra, rendelésekre szaladniuk, hanem megszervezzük az Otthon tevékenységén belül, akkor a fennmaradó időben élhetnek „normális" életet. Dolgozhatnak, másik gyermeket nevelhetnek, elmehetnek vásárolni, szóval élhetik a mindennapi családok életét. Mi arra törekszünk, hogy ne menjen rá a családok, az édesanyák élete erre a helyzetre, ne keseredjenek bele, hanem találjanak életcélt

maguknak, örömet a gyermekükben, segítséget az intézményben. A konkrét szakmai segítségnyújtáson kívül ez lelki támogatást is jelent.

– *Milyen szerepet játszik a Nagytemplomi Gyülekezet az Immánuel Otthon életében?*

– A Nagytemplom egy befogadó közösséget kell, hogy jelentsen a családok számára. Olyan sokszor megélték ezek a családok, gyermekek a kitaszítottságot, elutasítottságot, hogy sokan bezárkóznak és nem mernek közösségbe menni. Szégyellik gyermeküket, félnek attól, hogy ha hangoskodnak, zavarják például az istentiszteletet. Ezért fontos megerősíteni a gyülekezet tagjainak, hogy örülnek a családok jelenlétének, várják őket nemcsak a szervezett alkalmakon. Nagyszerű lenne érezni a fiataloknak, hogy helyük, szerepük van a gyülekezet életében, akár szolgálatukkal is. Hiszem, hogy ezekből az alkalmakból maga a gyülekezet is épül.

Lucski Zsófia kommunikációs referens

„Én az Úrnak éneket mondok,
dicséretet zengek az Úrnak,
Izráel Istenének."
Bírák 5,3

Bach-ünnep a Nagytemplomban

Március 21–25. között került megrendezésre a Bach Mindenkinek Fesztivál, melyhez idén először városunk is csatlakozott. Johann Sebastian Bach 1685. március 21-én látta meg a napvilágot a németországi Eisenachban: erre emlékezve évek óta világszerte ingyenes koncerteket adnak a művészek a zeneszerző születésnapján, és a debreceni közönség is egy igazi Bach-ünnepnek lehetett részese március 23-án a Nagytemplomban.

Francesca Provvisionato éneke betöltötte a Nagytemplomot

A kezdeményezés 2010-ben indult útjára „Bach in the Subways” címmel, amikor egy New York-i csellista, Dale Henderson a metróaluljárókban kezdett Bach-műveket játszani a várakozó tömegnek. Célja az volt – amellett, hogy tiszteletét fejezze ki a zeneszerző iránt–, hogy növelje a klasszikus zene felé irányuló általános érdeklődést, és a nyilvános helyszínek választásával könnyebb belépést biztosítson bárki számára a komolyzene világába.

Hazánk 2015-ben csatlakozott a fesztiválhoz, és az elmúlt három év alatt a budapesti programsorozat egy országos zenei fesztiválla nőtte ki magát, amely idén végre Debrecenbe is elért. Az öt nap alatt két tucat koncertet rendeztek meg városunkban, ahol több száz darab hangzott el Bach remekművei közül. A helyi szervezők szem előtt tartották a fesztivál alapvető célját, ezért a hagyományos, koncerttermekben és templomokban zajló hangversenyek mellett

meglepetésszerűen is „belefuthatott” az ember Bach-koncertekbe, például a Fórum Bevásárlóközpontban, a Nagyállomáson vagy akár a villamosokon is.

A debreceni Bach Mindenkinek Fesztivál csúcseseménye azonban egyértelműen a Nagytemplomi hangverseny volt, amely március 23-án este került megrendezésre. Az alkalmon a Kodály Filharmonikusok művészei mellett három orgonista, Sárosi Dániel, Somogyi-Tóth Dániel

Tavaszi koncertek a Nagytemplomban

2018. április 27. (péntek) 19 óra
Magyarországi Orvosmuzsikusok Egyesületének koncertje
A belépés díjtalan!

2018. május 7. (hétfő) 19 óra
Holland és flamand mesterek Debrecenben – Orgona és ének koncert
A belépés díjtalan!

2018. május 16. (szerda) 19.30 óra
German Brass a Nagytemplomban
Belépőjegyek a Kölcsey Központban és a www.jegymester.hu weboldalon kaphatók!

és kántorunk, Csorba Gergő szerepelt – legalábbis az előzetes program szerint. A koncerten ugyanis váratlanul bővült a fellépő művészek köre, amikor dr. Fekete Károly Püspök Úr köszöntő gondolatai elmondása után maga is odaült a Nagytemplom orgonájához, hogy játékával megnyissa az ünnepi hangversenyt. A produkciót a több mint 500 fős közönség óriási tapsviharral méltatta.

Úgy gondolom, hogy ezeknek a komolyzenei alkalmaknak méltó színhelyéül szolgál a Nagytemplom. Azon kívül, hogy rendkívüli a templomunk akusztikája, egy olyan orgonával is büszkélkedhetünk, melynek hangzásáról a hozzáértő művészek is elismerően nyilatkoznak. Johann Sebastian Bach – akinek egyházzenei alkotásai mai napig kiemelkedőek – valószínűleg elégedetten hallgatta volna műveit a Debreceni Református Nagytemplomban.

Lucski Zsófia kommunikációs referens

Református egyházzenészt díjaztak a nemzeti ünnepen

Berkesi Sándor karnagyot, a Tiszántúli Református Egyházkerület nyugalmazott zenei igazgatóját Kossuth-díjjal tüntették ki március 15-én az Országházban.

„Március 15. örökre szólóan nemzeti önbecsülésünk és a haza legjobb tudásunk szerinti szolgálatának ünnepe. Ezért vált hagyománnyá és ezért köszöntik ezen a napon mindazokat, akik a legjobb tudásukkal szolgálnak" – fogalmazott ünnepi beszédében Áder János köztársasági elnök. Az államfő szerint a nemzeti ünnep alkalmából díjazott művészeket, tudósokat, közéleti személyiségeket ma is a tenni akarás, a haladás eszménye sarkallja egyre jobb és jobb teljesítményre.

Idén a díjazottak között köszönthetjük Berkesi Sándort is, Liszt Ferenc-díjas karnagyot, a Tiszántúli Református Egyházkerület nyugalmazott zenei igazgatóját. A Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karának docense és a Debreceni Református Kollégium Kántusának vezetője a magyar protestáns énekkultúra megőrzését és továbbadását elhivatottan szolgáló értékteremtő művészi és tanári pályája, valamint a határon túli magyarság körében végzett kiemelkedő zenepedagógusi munkája elismeréseként kapta a díjat.

A díj átvételét követően az MTI-nek így fogalmazott: „Rendkívül meglepett a kitüntetés, hiszen az egyházzenészek nincsenek olyan rivaldafényben, mint a világi előadók."

Berkesi Sándor kórusaival – a Kántus mellett tíz évig vezette a debreceni orvosegyetem kórusát és a nagyváradi kórust – 27 országban lépett fel, és mindenütt igyekeztek felkeresni a helyi református gyülekezeteket is, hogy segítsenek „a közös egyházzenei nyelv kialakításában". A debreceni volt ugyanis az egyetlen olyan kollégium, ahol a református gimnázium megszakítás nélkül működött az államosítás éveiben is, ahol „olyan műhely élt, dolgozott és szolgált, amely átmentette ezt a fajta lelkiséget" – magyarázta a díjazott.

Szívből gratulálunk a kitüntetéshez, és Isten áldását kívánjuk további életére és szolgálatára!

(MTI) Szerkesztette: **Lucski Zsófia**
kommunikációs referens

„Megvan az ideje
a sírásnak, és megvan
az ideje a nevetésnek.”
Préd 3,4

Keresztelések, konfirmáció, temetések

KERESZTELÉSEK

2017. november 1. és 2018. március 31. között 21 gyermek és 4 felnőtt, Papp Liliána, Kanál Rita, Szabó Hanna Noémi, Májer Kornél, Nagy Erik, Csaplovics Máté, Pataki Dorina Melinda, Pataki Dzsenifer Rita, Soós Roland Herkules, Bacsa Gréti, Bacsa Lola Dézi, Nagy András, Pető Dorián, Szász Barnabás, Puskás Levente, Balogh Luca, Neserahmadi Ármin, Szegedi Zsombor, Gyurán Adrienn, Nagy Bella Hajnalka, Papp Karolina, Szegvölgyi Dávid, Fejér Mónika, Szilágyi Edit és Orbán Ferenc részesült a keresztség sákramentumában. *„Menjetek el tehát, tegyetek tanítványá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe …”* (Mt 28,19)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

2017. február havában 1 ifjú pár, Ádám Krisztián és Szoboszlai Szandra kérte Isten áldását házasságkötésükre gyülekezetünkben. *„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.”* (1Móz 2,18)

KONFIRMÁCIÓ

2018. március 25-én 8 felnőtt konfirmált. *„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját!”* (Jel 2,10)

TEMETÉSEK

2017. december havában: Báthori Tiborné (Fehérvári Erzsébet) 87 évet; Barna István 74 évet; Sándor László György 61 évet;
2018. január havában: Juricskay Pálné (Simon Ilona) 75 évet; Sörös Géza 73 évet; Makszin Lászlóné (Tetz Katalin) 80 évet; Fodor Lajosné (Nemes Margit) 82 évet; Septei Sándorné (Burai Eszter Julianna) 63 évet; dr. Szilágyi Tiborné (Hegyesi Hajnalka Róza) 84 évet; Ács Lászlóné (Oláh Margit) 73 évet; Demes Barnabásné (Bányai Irén) 86 évet; Balogh László 74 évet; Hajdu József 76 évet;
2018. február havában: Takáts Ildikó (Horváth Ildikó Berta) 74 évet; dr. Szidor László 81 évet; Herczeg Imréné (Varga Katalin) 91 évet; Horváth Ildikó 48 évet; Koch Zoltánné (Gulyás Zsófia) 93 évet; Tömöri Mihály 83 évet;
2018. március havában: Széman Gizella 94 évet; Baranyai László 65 évet; Borsi Tivadar 64 évet; Kappel Emilné (Róth Anna) 90 évet; Takács Györgyné (Fromm Juliánna) 85 évet; Tóth Ferencné (Katona Róza) 72 évet; Piskóti Péter Pál 39 évet; Ásztai Józsefné (Uri Ildikó) 63 évet; Mile Sándorné (Pályi Lenke) 91 évet élt testvérünket temettük el. *„Én élek, ti is élni fogtok” – mondja feltámadott Urunk.* (Jn 14,19)

VII. NAGYTEMPLOMI GYÜLEKEZETI NAP

Téma: Kapcsolat

2018. május 26. (szombat) Dorcas Kemping

Jelentkezés személyesen az istentiszteletek után, vagy elektronikusan a www.nagytemplom.hu-n.
Érkezés 9 órától. Programok 10 és 15 óra között.

- Áhítat:
  Vad Zsigmond
  esperes-lelkipásztor
- Csoportbeszélgetések
- Gyermekprogramok
- Dicsőítés

Regisztrációs díj 300 Ft, amely magában foglalja az ebédet. Szívesen fogadjuk a sütemény, üdítő, ásványvíz felajánlásokat!

Utazás közösen busszal, vagy egyénileg,
a jelentkezéskor megadott módon.
www.nagytemplom.hu

Tel: (52) 614-160
Mobil: (30) 33-22-541
E-mail: nagytemplom@reformatus.hu